

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červen 2019, r. XXIII. č. 251

„Nepřestaneme-li však správně žít, budeme Boha chválit neustále“ (Sv. Augustin)

Červen s nepokojným srdcem

Červen je měsíc nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše. Srdce vždy bylo považováno za to nejpodstatnější, co člověk má. Sv. Augustin sám připomínal, že v srdci přebývá Pravda s velkým P. Pravda, která není věc, ale člověk: Ježíš. To znamená, že každý z nás se může s Kristem setkat i ve svém srdci. Zkoumejme každý sám sebe, udělejme čas pro sebe (je to dobrá investice) a jen pak se můžeme potkat s Kristem, který touží po našem štěstí. Kéž máme pořád nepokojné srdce hledající Boha a sloužící bližnímu.

Koncem května jsme slavili Noc kostelů, noc, kdy se kostel stalo jakoby skleněnou budovou, domem pro všechny. Kdy skrze umění a kulturní programy mohli vidět stopy Boha.

Průvod na Boží Tělo nám bude dávat příležitost veřejně se přihlásit ke Kristu a vyznávat jeho skutečnou přítomnost v Eucharistii. On je ten, který dává smysl našemu životu, ten, pro kterého jsme pořád na prvním místě; ten, kterého chceme oslavit a chválit.

Ať nám v srdci stále svítí světlo Velikonoc a ať jsme i my jsme světlem tam, kde jsme. Krásný měsíc s radostí a nadějí.

P. Juan, OSA

K ZAMYŠLENÍ

Nikdy nevíš, čeho jsi schopný, dokud se o to nepokusíš. (Charles Dickens)

Vzdělávat mysl bez vzdělávání srdce není vzdělání.

Mládí je rájem života, radost je věčné mládí ducha.

V tomto životě scházejí lidé, kteří více chápou a méně kritizují.

Velikost osob se měří věrností jejich srdce a pokorou jejich duše.

Život vždy nabízí druhou příležitost – jmenuje se DNES.

Respekt se zaslouhuje. Čestnost se oceňuje. Důvěra se získává. Věrnost se oplácí.

DESET JEDNODUCHÝCH CÍLŮ JAK SE LEPŠÍT DEN ZE DNE

Méně křič

Více chval

Více objímej

Ukaž lásku

Dej mobilu pohov.

Udržuj tvůj dům v čistotě

Buď víc s rodinou.

Říkej méně „ne“

Méně si stěžuj.

Děkuj za vše, co jsi zažil.

Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všechno činite ke slávě Boží. (1Kor .10,31)

4. června

Bl. Jakub z Viterba, OSA

Narodil se ve Viterbu kolem roku 1255. Studoval v Paříži, kde byl žákem slavného augustiniána Egídia Římského, dosáhl zde doktorátu a vyučoval pak v Paříži a v Neapoli. Roku 1302 byl jmenován biskupem v Beneventu a brzy na to, 12. prosince téhož roku, biskupem v Neapoli. Napsal významná díla, z nichž vyzařuje, stejně jako v jeho životě, láska k církvi a k nauce svatého Augustina. Zemřel v Neapoli v posledních dnech roku 1307 nebo na začátku roku 1308. Úctu k němu potvrdil papež Pius X. roku 1911.

Kdo je tedy Duch svatý?

Duch svatý není neurčitá duchovní energie, projev božské moci, ale osoba. Spolu s Otcem a Synem patří Duch svatý do společenství tří božských osob - Nejsvětější Trojice - trojjediného Boha. Když sv. Augustin vysvětluje vztahy mezi osobami v této Trojici, říká o Duchu svatém: „Duch svatý je láska mezi Otcem a Synem.”

Duch svatý je zároveň darem, poutem lásky i Láskou - Osobou. Je tím, kdo sjednocuje a vytváří společenství. Tak jako se Bůh neuzavírá ve své lásce sám do sebe, ale touží zahrnout svou láskou každého člověka, tak si nenechává pro sebe ani Ducha svatého. Vylévá ho na nás, dává nám tento úžasný dar a v něm sám sebe. „Všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.” (1Kor 12,13)

Co v nás tento Duch působí? Jeho úkol je stejný jako v Trojici - tvořit společenství. Při křtu Duch svatý naplňuje srdce každého křesťana a uvádí ho do intimního vztahu s Bohem. Všechny nás naplňuje tentýž Duch, aby i z nás navzájem udělal jedno společenství - církev. Podívejme se na toto dvojí působení Ducha svatého podrobněji.

Jak se pozná působení Ducha svatého?

Nejjistější kritérium nám ukazuje sám Ježíš, když říká, že strom se pozná po ovoci, které přináší. A apoštol Pavel dodává: „Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.” (Gal 5,16-17) Sám Duch svatý navíc dává některým věřícím dar rozlišování duchů.

Nevím, odkud začít

Na to je nejlepší rada: nějak začít a jít – cestou se vychytají chyby.

Mnohým se osvědčilo číst biblické texty ze mše příslušného dne nebo následující neděle. Tyto texty mají tu výhodu, že jsou relativně srozumitelné a obsažné, tj. použitelné pro náš život (na rozdíl třeba od těžších starozákonních textů s rodokmeny či liturgickými předpisy). **Navíc pokud budeme pracovat s těmito texty, budeme nesení vědomím, že nejsme sami, protože nad nimi spolu s námi prodlévá celá církev po celém světě.**

Samozřejmě se nabízí i jiná cesta, **a to číst na pokračování určitou vybranou knihu. To však předpokládá větší trpělivost a houževnatost.** K tomuto podnětu bych rád uvedl svědectví od jedné paní: „Před časem jsem dostala ten dar, že jsem přečetla celou Bibli, slovo od slova, tak, jak je svázána, od Genesis po Zjevení. Přečetla jsem první den Genesis, druhý den Exodus, za pět dní jsem přečetla knihy Mojžíšovy. Tímto závrtným tempem jsem přečetla celou Bibli, dělala jsem si dost podrobné výpisky z každé knihy. Byl to ale dar toho období. Díky tomu, že jsem bydlela sama, měla jsem ideální podmínky. Zamilovala jsem si Starý zákon, jsou to toužící, milosrdné, žárlivé oči Boha, které na nás neustále čekají.”

Existují i plánky, **jak přečíst Písmo za rok (či dva roky): tyto pomůcky napomáhají k průběžnému poznání celé Bible. Každý den musíte přečíst větší celky, které tím pádem nejsou příliš vhodné k větší (a hlubší) modlitbě.** Výhoda těchto plánů spočívá v tom, že umožňují vhled do celkového kontextu Písma.

Konečně je třeba dodat, že hlavní problém nepředstavuje ono „nevím, odkud začít“, ale spíš „potřebuji si zamilovat Písmo“. Nezasáhlo mě však (aspoň někdy) určité slovo z Písma? Pokud ano, poznal jsem, že je tato kniha pro mě – a že stojí za to se jí zabývat. A opět se vracíme k tomu, o čem jsme už mluvili: na počátku je milost, dar „vábení“ k Božímu slovu. O to mohu a mám prosit.

(Angelo Scarano: Modlitba s Bibli v ruce)

Putování do Svaté Dobrotivé 1. června 2019

Každoroční farní pout' do Svaté Dobrotivé nás směřovala krásnou přírodou z vesnice Těně. Pout' má být putováním, a tak nás cesta vedla dlouho stinným lesem, v němž jsme navíc překročili Jordán v podobě malého potůčku. Sama taková cesta stála za to. Před koncem se nám ještě otevřela stará krajina s výhledem na samotné poutní místo. Příslib duchovního cíle se ukázal tak, jak to umí věkovitá poutní místa vrostlá do krajiny i do dějin. Kráčet takovou krajinou je duchovní pout' již i bez chrámu v cíli.

Tradice místa ze 13. století dává tušit, že jde místo silné, které napomáhá poutní a duchovní kontinuitě. Ta sice byla několikrát přerušena, ovšem vždy se vrátila zpět. Chápu proč. Původně gotický kostel jen obyčejně barokizovaný se nedá srovnat s architekturou sv. Tomáše na Malé straně, nabízí však za oltářem místo zjevení Marie, kde jsme naši pout' zakončili, a kam poté, před i po mši svaté, přicházelo množství lidí se individuálně poklonit, pomodlit se či jen setrvat. Kdyby pro nic jiného, pro milost tohoto tichého koutku se jistě stojí za to opakovaně vracet.

Vrcholem poutě se stala slavnostní mše, jíž koncelebrovali p. Juan, p. William, p. Imman a jako host se přidal též Tomáš Halík, farář akademické farnosti v Praze. Tomáš Halík se ujal i kázání na svatbu v Káni o Ježíšově prvním zázraku. Kázání se točilo do velké míry kolem role maminky Marie, která plnila a stále plní roli zprostředkovatelky mezi lidmi a Ježíšem. „Už nemají víno,“ jsou slova, která pronesla k Ježíši.

Zprostředkovává tedy naše problémy, starosti a prosby. Je však i tou, která říká: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Předává nám tedy vůli Boží. V Kázání se však Halík dotkl i otázky, zda Kristus patří na svatbu a na svatební hostiny. Ano, patří, i my bychom si měli více užívat života a radovat se z něj. V tom smyslu zní i slova písně, kterou kazatel zmínil „...v své smrti jen přejdeš most, Bůh zavolá další host, novejší host k nám vešel na slavnost.“ Platilo to i jako nepřímá pozvánka na farní slavnost téhož dne večer.

Jiří Tourek

Pozvánka do kostela v Neratově

Obec Neratov tvoří několik desítek domků, rozhozených na pokraji lesa v místech, kde svahy Orlických hor sestupují na východ k řece Divoké Orlici a vytváření dlouhé protáhlé údolí. Trvalých obyvatel je v Neratov jen několik, velkou část stavení užívají chalupáři. Přesto však osada bývala kdysi dobře známá v širokém okolí. Před válkou měl Neratov tři a půl tisíce obyvatel. Býval významným poutním místem. O jeho významu dnes napovídá už jen torzo bývalého barokního kostela, které se vypíná na strmém kopci nad neratovskými chalupami.

Podle historických údajů pochází první písemná zmínka o dnešní osadě Neratov z roku 1550. Tehdy se jmenovala Bärnwald a německá jména měli i skláři, kteří ji založili. Postavili si tam dřevěný kostelík. V šedesátých letech 17. století se vytvořila pověst poutního místa. V té době prý nechal rokytnický farář podle svého snu vyřezat sošku Panny Marie, která byla přenesena do Neratova. Její pomoci a uzdravující síle zdejšího pramene lidé přisuzovali četná uzdravení. V Neratově vznikly malé lázně a začaly sem přicházet skupinky poutníků.

V předvečer svátku Nanebevzetí Panny Marie 14. srpna 1723 majitel rokytnického panství Jan Karel hrabě Nostitz-Rhienec položil základní kámen ke stavbě nového barokního

kostela, který byl vysvěcen o deset let později na svátek sv. Bartoloměje. Kostel je 48 metrů dlouhý, 19 metrů široký a 20 metrů vysoký. Průčelí i hlavní vchod se otevírají na jih, kněžiště směřuje na sever. Tento unikátní, pozdně barokní kostel se zachoval v původním stavu až do konce II. světové války.

V květnu roku 1945 ustřelili vojáci Rudé armády pancéřovou pěstí jednu z věžiček. Požár zničil střechu a krovy, roztavil zvon a hodinový stroj, interiér chrámu však zachránily cihlové klenby. Téhož roku začaly práce na jeho záchranu. Byla dokončena dřevěná konstrukce střechy, na její pokrytí však už nezbyly peníze. V roce 1950 padly první návrhy na demolici kostela. Následující rok se zřítily promáčené klenby... V neutěšeném stavu zůstal kostel až do roku 1973, kdy na něj byl vydán demoliční výběr, ale orgány památkové péče odmítly upustit od památkové ochrany rokokového schodiště před kostelem. Schodiště bylo přemístěno a osazeno v parku záměčku Skalka u Dobrušky, tím se však vyčerpaly finance na demolici. K demolici kostela tak nikdy nedošlo.

Po roce 1989 přišel nový farář Josef Suchár s myšlenkou obnovy poutního místa i jeho okolí a rekonstrukce chrámu Nanebevzetí Panny Marie. V chrámu bez klenby se začaly konat mše pod širým nebem. První pouť byla na louce před kostelem 15. srpna 1990. V roce 2002 byl kostel zařazen do programu záchrany architektonického dědictví Ministerstva kultury.

Autorem umělecké koncepce a výtvarných návrhů je brněnský výtvarník Dr. Karel Rechlík. Centrální částí je postava Panny Marie s dítětem a vladařskými insigniemi, stojící na půlměsíci v aureole slunečních paprsků. Výjev odpovídá svými proporcemi i některými detaily zachovanému historickému zobrazení Matky Boží Neratovské. Silueta je laserovým paprskem vyřezána z kovového plátu, broušena a leštěna.

Akcenty světla a stínu jsou v neratovském kostele, díky jeho prosklené střeše, velmi proměnlivé a často i překvapivé. Pomalu během dne putující stínová silueta Panny Marie se kolem poledne dostává přímo nad svatostánek, někdy ostře zazáří paprsky její aureoly, jindy se zaleskne srpek měsíce pod jejíma nohama. Plné vnímání obrazu Nanebevzetí předpokládá určitou dobu, kterou návštěvník v kostele stráví.

Světlo hraje zásadní roli i v symbolických perutích, které postavu Panny Marie krouživě obklopují, podobně jako na barokních obrazech postavy andělů, kteří ji nesou k nebi. Perutě jsou vytvořeny vitrajovou technikou kombinací tavených opakních skel a různých křišťálových struktur. Směrem vzhůru se zmenšující křídla vytvářejí dojem stoupání a tento pohyb pokračuje až do prostoru skleněné střechy s otevřeným průhledem na oblohu. Spojnicí mezi zemí a nebem je tak v Neratově světlo, které dokáže zároveň zahalovat, osvětlovat, ale i osvěcovat.

Historie neratovského kostela je jakousi paralelou s lidským životem, který jsme také dostali krásný a velkolepý. Lidskou zlobou a lhostejností z něj však může být troska. Zůstanou-li zachovány Boží atributy – víra, naděje a láska – může znovu žít. Za bývalého režimu rozhodli mocní o demolici neratovského kostela jako o něčem, co je pro komunismus nepotřebné a zbytečné. Nyní se však stává novou nadějí a novým životem pro celé území bývalých Sudet. Podobné je to s lidmi s mentálním postižením, o něž se stará Sdružení Neratov a kteří jsou mnohde považováni za nepotřebné či dokonce za přítěž. Pro Neratov jsou ale zdrojem nového života i obětavé práce a motorem obnovy v kdysi vysídlené vsi.

Víš, že?...

*V Arcidiecézi pražské se přihlásilo k pořádání letošní Noci kostelů 353 kostelů, modliteben a kaplí, počet vstupů byl minimálně 130 000. Průměrný počet vstupů na 1 kostel je tedy 368. **Nejvíce vstupů ze všech kostelů napočítali u augustiniánů u sv. Tomáše na Malé Straně, a to 6 890.**

* **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 6. 6. od 19:30 v kapli sv. Barbory.

* V sobotu 8. 6. jsme všichni pozváni na **oslavu naší školy sv. Augustina** od 14:00 do 20:00 hodin (Hornokrčská 3, Praha 4)

* V neděli 16. června při mši svaté od 9:30 provede Svatotomášský sbor a orchestr kantátu F. X. Thuriho ke cti sv. Tomáše a sv. Augustina. Toto provedení je věnováno nedávno zesnulému autorovi.

* V neděli 23. 6. od 9:30 slavíme ve farnosti slavnost **Božího Těla**. Budeme mít společnou mši sv. s ostatními komunitami farnosti a po ní průvod po Malé Straně s Eucharistií: kostel sv. Josefa, kostel Panny Marie pod Řetězem a ukončení u Pražského Jezulátka.

* Ve čtvrtek 11. července v 18:00 proběhne společný koncert duchovní hudby Svatotomášského sboru se sborem z Francie. Všichni jste srdečně zváni.

* Všechny **činnosti ve farnosti** končí 14. června. Začínáme po prázdninách 16. září.

* **První svaté přijímání** ve farnosti přijme tento rok dvacet dětí v neděli 9. 6. při mši sv. v 9:30.

* **Dětský jazykový tábor 2018:** od 14. července do 27. července. Sv. Dobrotivá, Zaječov. Už přijímáme přihlášky.

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

* Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.

* Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

**NA POMEZÍ HUDBY SFÉR – HUDBA BEZ HRANIC
PRAHA 2019 – ŠALOM!**

Mag. Dr. Rainer KÖNIG-HOLLERWÖGER (Viedeň – Znojmo)

VARHANNÍ KONCERT

s holocaust přeživší Erikou Bezdíčkovou a dalšími proslovy

**interkulturní, interdisciplinární mezinárodní projekt IPS-WIEN
k 30. výročí pádu Železné opony a 80. výročí nacistické okupace**

v úterý 4. června 2019 v 19:00 - Kostel sv. Tomáše

Dobrou chuť!

Božský perník

Když jsem zase jednou připravovala pohoštění po mši, tak jsem si řekla, že by to chtělo změnu. A našla jsem tento recept, jednoduchý a hlavně rychlý. A myslím, že i chutný.

Ten název jsem nevymyslela já, ale líbil se mi, tak jsem ho ponechala.

Budeme potřebovat: 2 hrnky mléka, $\frac{3}{4}$ hrnku oleje, 1 vejce, 3 lžíce rumu, 2 lžíce kakaa, 1 lžička skořice, 1 prdopeč, 1 prdoper (pro vysvětlení prášek do perníku), 1 čokoládový pudink, 3 hrnky hladké mouky, 1 hrnek cukru a 1 lžíci marmelády.

Všechno dokonale promícháme, já to dávala postupně do šlehače, prostě jednoduchá příprava.

Nalijeme do vymazaného a moukou vysypaného plechu s vyšším okrajem a pečeme v troubě vyhřáté na 160° asi 35-40 minut.

Můžeme perník jen tak pocukrovat, proříznout a promazat marmeládou, polít čokoládou, prostě konečná úprava je pouze na momentálním rozhodnutí.

Dobrou chuť!

Hanka

Lidské srdce není malé.

Jsme totiž živým Božím chrámem.

Jak stojí psáno: „Budu přebývat uprostřed nich.“

Kdyby ti nějaký významný člověk řekl:

„Přijdu, abych u tebe bydlel,“ co bys dělal?

Není pochyb, že by ses cítil být vyveden z míry a znepokojen.

Neobávej se ale Božího příchodu.

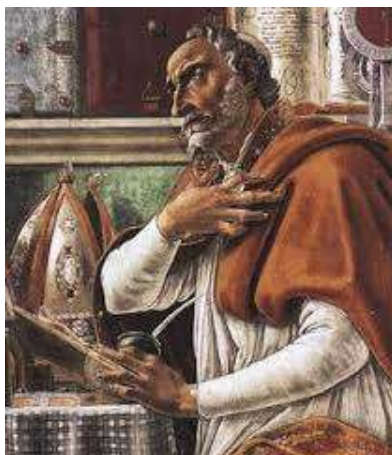
Neměj strach z toho, co si tvůj Bůh přeje.

Nesebere ti prostor, když k tobě přijde.

Naopak, přijde-li k tobě,

otevře před tebou nové horizonty.

(Sv. Augustin)

Pout' sv. Dobrotivé 2019

„To nejlepší víno je v naději a dostane se každému, kdo má odvahu mít rád. To nejlepší víno přijde!. A šeptejte to zoufalým a znechuceným. Mějte trpělivost, mějte naději, činite to jako Maria: modlete se, jednejte a otevírejte srdce, protože to nejlepší víno přijde. Bůh se vždycky přibližuje těm, kteří zůstali bez vína a mají k pití pouze sklíčenou mysl. Ježíš upřednostňuje to nejlepší víno pro ty, kteří si z toho či onoho důvodu nyní uvědomují, že rozbili všechny svoje džbány.“

Papež František

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2019

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás

o příspěvky